

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

NO. 57

CLEVELAND, OHIO, WEDNESDAY MORNING, MARCH 9TH, 1932

LETO XXXIV—VOL. XXXIV

Največja sramota

Detroit, 8. marca.—Največja sramota Amerike danes je, se je izjavil Rev. Coughlin, da mora najbolj odlični sin Amerike prositi bandite za pomoč, da mu pripeljejo otroka, katerega so ugrabili, nazaj. Policija je propadla, oblast je zgubljena, in Lindbergh se obrača s prošnjo na raketirje in gange, da mu pomagajo, ker mu vlada z vsem svojim aparatom ne more pomagati. Večje sramote ni doživela še nikdar nobena kulturna država kot jo je doživela Amerika, ko prosil najbolj odlični sin naroda—zločince za pomoč!

Obraznava proti požigalcem ogromnega poslopja se je včeraj pričela

Tekom županske volivne kampanje so republikanci očitali R. T. Millerju, kot tedanjemu državnemu pravniku, zakaj da ne prične obraznave proti požigalcem velikega Stanton poslopja v Clevelandu na 7500 Stanton Ave. Millerju se je očitalo vsakovrstne bedarije in celo, da je sam v zvezi s požigalci. Miller seveda na republikanske trparije ni odgovarjal, ampak je mirno pripravljal važno obraznavo proti požigalcem, ki se je sedaj pričela. Obtožen je požiga Max Felsman, pomožni tajnik Beth Realty Co., ki lastuje dotično poslopje, katerega so si porotniki včeraj ogledali. Obtoženec ima kar 6 odvetnikov na razpolago. Obraznava predseduje Sodnik Skeel. Državo pa zastopa pomožni državni pravnik Frank Cullitan. Država je poklicala 35 prič, ki bodo pričale, da je Felsman oni, ki je kupil 800 galonov gasolina, katerega so dobili v posloppju. Poslopje je bilo precejeno za davke na \$249,000, dočim je nosilo zavarovalnine \$800,000.

Truplo ženske najdeno v kovčku

Philadelphia, 8. marca. V nekem kovčku v tem mestu so danes našli drug kovček, v katerega je bilo stlačeno truplo neke starejše ženske. Dve uri pozneje je bil aretiran neki možki v Atlantic City. Truplo so našli, ko je lastnik hiše postal sumljiv, ker je od kovčka prihajal smrad. Ženska je bila najbrž zadavljena pred enim tednom in truplo stlačeno v kovček. Umorjena ženska je bila bogata vdova. Prijeti možki je neki L. Hoffman, prodajalec zemljišč.

Vest iz Barbertaina

Po kratki boleznii je preminul Anton Lužar, star 10 let, član mladinskega oddelka društva Majnik SDZ. v Barbertainu. Ranjki je bil sin Mrs. Agnes Logar, ki je drugič poročena. Poleg matere zapuščila tudi očeta in tri sestre. Pogreb se vrši v sredo jutraj iz hiše žalosti na Rd. 1, Box 19, Doylestown, O. Preostali izrekamo naše iskreno sožalje! — Ker ne veste ne ure ne dneva, kdaj se nesreča pripeti, zavarujte se pravočasno, da ne bo prepozno. Ne pozabite, da je ravno sedaj kampanja za nove člane pri naši domači organizaciji S. D. Z.

* Za \$4,800,000 vrednosti je bilo eksportiranih zrakoplovov iz Amerike.

Po dnevu je ropal po mestu, ob večerih je pa pridigal po raznih cerkvah

Philadelphia, 8. marca. Fred Biggart, 50 let star, je izvanreden mož. Po dnevu je ropal po mestu, zvečer pa je pridigal v raznih protestantskih cerkvah in govoril: "Kako sem se jaz spreobrnil." Biggart je včeraj bil aretiran zaenkrat z zamorcem Fred Collough. Policist je oba srečal na ulici, in ker sta se mu zdeli sumljiva, ju je ustavil in začel izpraševati. Pri Biggartu je dobil policist revolver. Ko je policist dognal za stanovanje Biggarta, se je policija podala tja in dobila v stanovanju pravo zakladnico. Osem velikih kovčkov je bilo nabasanih z ukradenim blagom, pa dobili so še druge stvari, tako da so lahko napolnili z njimi velik truk. Med ukradenimi predmeti so dobili: poročne obleke, suknje iz kožuvine, star denar, zlata in srebra. Biggart je priznal, da je vlomil v najmanj 30 prostorov. Vse rop je izvršil pri belem dnevu. Imel je navado, da je zvonil pri prednjih vratih, in če ni nihče se odzval, je pozvonil še pri zadnjih vratih, in ko se je prepričal, da v hiši ni nikogar, je vdrl v stanovanje. Zvečer pa je imel navado hoditi na takozvane misijonske postaje protestantov in je pridigal navzočim, kakšen hudo delec je bil svoje dni in kako se je spreobrnil. Biggart je bil radi ropov že sedem let v zaporih.

Najstarejši človek v Jugoslaviji umrl

Iz Banjeluke, Bosna, se poroča, da je tam pravkar umrl Vaso Urban, star 128 let. Ko je hotel zvečer iti v postelj, ga je prehitela smrt. Ko je bil ranjki star 100 let, je zgubil vse zobe, toda so mu začeli novi rasti. Bil je najstarejši človek v Jugoslaviji.

Hišni vrtovi

V teh dnevih brezposelnosti je dobro, če sami kaj pridelate na svojih vrtovih, kar je za podzob. Obdelajte torej vsak kosček zemlje, ki je pri hiši na razpolago, in prav dobro se vam bo izplačalo. Semena dobite tualitast zastoj, ali pa za malo svetlo lahko kupite, da posejete velik vrt. V Wade Parku, v Garden Center, dobite vsa navodila in pomoč zastoj. Zlasti se priporoča nasejati fižol, redkev, solato, peso, korenje, zelje, in kjer je večji vrt, tudi kuro, krompir, kolerabo in enako zelenje. Na približno malem vrtu lahko pridelate zelenja, da imate dovolj za jesti od julija do novembra, kar se tiče zelenjave.

Desti kandidatov

V republikanskih vrstah je nastala nekaka manija, da kandidirajo za šerifa. Kot se poroča bodo imeli republikanci kar pet kandidatov za šerifa pri priamnih volitvah. Priglasili so se: Col. Twelvetree, bivši ravnatelj mestnega avditorija, Charles Williams iz Brecksville, bivši cestni komisar Conrad Dombey, F. D. Connor in John G. Tomson, ki je bil že enkrat poražen za šerifa.

Javno znamenje

Direktor javne varnosti Merick je odredil, da kakor hitro se najde Lindberghov otrok, da morajo začeti tuliti vse ognje-gasne sirene na vseh postajah, da bo občinstvo po vsem mestu takoj obveščeno.

Lindbergh v sporu s policijo. Poroča se o novih uspehih preiskave.

Hopewell, N. J., 9. marca, v sredo. Dasi se je pričakovalo tekot noči, da bo dobila policija definitivni uspeh, pa malega Lindbergha do zgodaj danes zjutraj še ni bilo domov. Ob 2. zjutraj so še vedno gorele luči v Lindberghovi hiši, odkoder je zginil otrok pred osmimi dnevi. Ob polnoči, ko se je vršila konferenca med časniki in policijo, je slednja izjavila, da je precej napredovala v svoji preiskavi.

Sinoči že pozno je zapustil Lindberghovo hišo neki intimni prijatelj Lindbergha. Kam je šel, ni znano. Ko so časniki ob polnoči vprašali poveljnika policije, kaj so najnovejši dogodki o Lindberghu in otroku, je poveljnik major Schoefel odgovoril: "Napredovali smo. Kot se naznanja, je dobil Lindbergh tekot zadnjih dveh dni dvojce pisem od ljudi, ki so odpeljali otroka. Od onega časa je Lindbergh poln upanja, da bo dobil otroka nazaj." Tudi število policije na posestvu Lindbergha se je precej zmanjšalo.

Lindbergh je imel včeraj oster spopad s policijo. Ko je prišel zjutraj v hišo je dobil policijskega kapitana Lamba, ki je govoril po njegovem privatnem telefonu. Lindbergh ga je takoj napadel in javil, naj se več ne drzne govoriti po njegovem telefonu. Ako želi telefon, naj gre na centralo. Prepovedal je tudi policiji nadzirati njegovo pošto ali se vtiakati v njegove privatne posle. Povedal je, da policija je na posestvu, da zadržuje radovedneže, da ne pridejo približju, v ostalem pa bo sam vodil preiskavo in lov za banditi.

Govori se, da se bo morala policija popolnoma umakniti iz posestva Lindbergha. Governor Moore se je izjavil, da bo naredil vse, kar Lindbergh želi. Medtem se pa poroča, da je policija našla vir one lestve, po kateri so banditi splezali do spalnice otroka in ga odpeli. Lestev je bila narejena iz lesa,

ki je ostal pri zgradbi nekega poslopja v državnem zavodu za božastne. Preostali les je kon-traktor razdal med svoje delavce. Zgradba je bila dogotovljena pred enim letom. Iz tega lesa je bila v naglici narejena, mogoče par ur pred ropom otroka, lestev, katero so dobili po ropu nekako 70 čevljev proč od doma Lindbergha. O podrobnostih policija molči.

Predsednik Hoover je sinoči poklical Lindbergha po telefonu, toda je dobil sporočilo, da je šel Lindbergh spat, nakar je Hoover naročil, naj ga nikar ne budijo in da bo drugi dan poklical.

Časopis "Philadelphia Record" tiska danes na prvi strani z debelimi črkami sledeči poziv: "Onim, ki so odpeljali otroka Lindbergha! Izrežite kos od obleke otroka, od one obleke, v kateri ste ga odpeljali. Pripeljite potem otroka na varno mesto in naznanite Lindberghu, kje se otroka lahko najde. Lindbergh bo prišel po otroka kar mogoče tajno. Nekaj dni pozneje, kakor vi določite, se lahko sestanete z Lindberghom skrivaj, da ne bo nihče drugi vedel, in Lindbergh vam bo v največji tajnosti plačal, kar zahtevate."

"Pri tem sestanku boste morali prinesiti oni kos obleke otroka, katerega ste izrezali, predno ste oddali otroka. Dobili boste plačilo, ne da bi kdo vedel za to. Časopis je pooblaščen, da garantira to izjavo kot resnično in uradno, toda jo je dobil v polni zaupnosti, da ne izda imena."

Hopewell, New Jersey, 8. marca. Ker se še vedno trdi, da Lindbergh ni dobil nobenega sporočila od ljudi, ki so mu odpeljali otroka, tedaj se nehoti vrniti človeku misel, če otroka niso odpeljali ljudje, ki hočejo veliko svoto denarja, pač pa duševno zmešane osebe ali pa osebe, ki so se hotele maščevati nad Lindberghom. Lindbergh sam je začel premišljevat o tem, in v tej slutnji ga potrjuje marsikak pri-

jatelj, ki se nahaja te dni na njegovem posestvu.

Najbolj slavni otrok na vsem svetu je bil ugrabljen in je skrit na prostoru, kamor ne doseže nobena oblast, dasi ga iščejo po vsem svetu. Lahko se reče, da je 120,000,000 prebivalcev Amerike začasnih detektivov, ki gredo do skrajnosti, da dobijo otroka. Toda vsi poskusi so se doslej izjalovili. Preteklo je osem dni, odkar je bil otrok odnešen in pričakovati je, da v tem času bi se banditi že zglasili, ako bi jim bilo za denar. Vprašanje torej nastane ali so otroka ukradli iz maščevanja ali za denar?

V kolikor so dosedaj dobili motivov, je bil otrok ukraden radi odškodnine. Toda dasi so banditi dobili vso priliko, da stopijo v dogovor z Lindberghom, se te prilike niso oprijeli. Lindbergh je gledal početje policije 48 ur po storjenem zločinu, potem je pa sam začel apelirati na bandite. Šel je celo tako daleč, da je najel dva poveljnika banditov, katerima je naročil, da plačata v njegovem imenu \$50,000 nemudoma onemu, ki jima izroči otroka.

Toda videti je, da banditi niso zainteresirani za nagrado, da niso lakomni po denarju. Sicer se trdi, da so ob času ropa otroka banditi pustili notico na oknu, zahtevajoč \$50,000, toda naznanili niso načina, kako priti do denarja. Zopet na drugi strani se pa trdi, da se banditi ne upajo blizu radi številne policije, ki se nahaja na posestvu Lindbergha. Splošno se trdi, da je bilo v prvem pismu na Lindbergha napisano svarilo, naj Lindbergh nikar ne sporoči ugrabljenega otroka policiji. Ker pa je Lindbergh to vseeno storil, oziroma se je policija vsilila na pozorišče, tedaj se sklepa, da so banditi jezni in nečejo izdati svojega skrivališča.

Pri tem pa nastane vprašanje, da če banditi želijo denar, zakaj se ne oglašijo in ga dobijo? In če ne želijo denarja, tedaj bi človek skoro verjel, da oni, ki so

(Dalle na 3. strani)

Židje po vsem svetu se bojiijo končnega rezultata volitev v Nemčiji

Washington, 8. marca. Židje v Zedinjenih državah pa tudi po ostalem svetu s strahom pričakujejo izida predsedniških volitev v Nemčiji. Volitve se vršijo prihodnje nedeljo. Poroča se iz Nemčije, da židje v gotovih mestih živijo v neprestanem strahu radi pogroma, ki nastane, ako zmaga stranka Hitlerjeva v Nemčiji. Ako zmaga fašisti pod vodstvom Hitlerja, tedaj je gotovo, da bodo židje izpostavljeni skrajni nevarnosti. Odbor ameriških židov je že izdal svarilo, naj se pazijo Hebrejci po vsem svetu, kajti ako nastane pogrom v Nemčiji, se bo začel tudi v drugih deželah. Nemški fašisti so silni nasprotniki židov, in tega prav nič ne skrivajo. Židje doživijo vsega finančnega gorja in izkoriščanja. Ako Hitlerjanci zmaga, tedaj se pričakuje najstrožjih postav proti židom v Nemčiji. Nemški fašisti imajo na svojem programu, da samo člani njih rodu morejo biti nemški državljani. Židje so izključeni. Pričakuje se, da v slučaju izvolitve Hitlerjancev, bo židom zaplenjeno premoženje, zgubili bodo državljanstvo izpostavljeni bodo vsakovrstnim šikanam ali pa celo pregnani iz države.

Mehikanci streljajo na Amerikance

Nogales, Arizona, 8. marca. Od mehikanske strani ob meji je prižigalo danes osem revolverskih strelcev, ki so padli v naselniški urad Zed. držav. En možki je bil pri tem ranjen. Streljalo se je v trenutku, ko so na kolodvoru nakladali 65 Kitajcev na vlak. Kitajci so bili utihotapljeni preko Mehike na ozemlje Zed. držav.

Predsednik republike Peru obstreljen

Lima, Peru, 8. marca. Predsednik republike Peru, Cerro, je bil napaden včeraj od nekega fanatika v cerkvi v Miraflores, in obstreljen. Tudi dve drugi osebi sta bili ranjeni. Rana predsednika ni nevarna. Množica je skušala prijetega napadalca linčati, toda je policija preprečila.

Proti višji voznini

Novi komisar za cestno železnico, David Ralph Hertz, je včeraj izjavil, da bo z vsemi silami nastopil proti nameravanemu koraku družbe cestne železnice, da se zviša voznina na cestni železnici. Tiketi se prodajajo sedaj štirje za 30 centov, kompanija pa želi, da se od 4. aprila naprej prodajajo trije za kvoder, kar pomeni, da se zviša voznina za tri četrte cente na tiketu. Hertz je napadel kompanijo, češ, da ima preveč zapravljivo upravo.

Mesto varčuje

Službeni direktor Kennedy je odslavlil od dela v oddelku za pobiranje odpadkov 56 oseb, in sicer 6 formonov, 10 delavcev, 10 voznikov, 27 kolektorjev in enega kovača ter dva mehanika. Prihranilo se bo s tem \$110,000 na leto. Kennedy je izjavil, da so dotična dela nepotrebna. Ob enem je tudi odredil, da se zapro vrata mestnega stadiona. Izmed 22 uslužbencev, ki so bili doslej tam, jih je bilo 14 odpuščenih, ostali pa gredo v mestni avditorij.

* 6 trukov, last Caponija za prevoz žganja, so zaplenili agenti v Chicagi.

Starka Mrs. Mooney

Washington, 8. marca. 84 let stara Mrs. Mooney, mati v do smrti ječo obsojenega delavskega voditelja Tom Mooneya, je hotela obiskati Hooverja. Prišla je iz daljne Californije. Toda do predsednika ni mogla. Ustavil jo je tajnik, ki je povedal, da je "Mr. Hoover zelo zaposlen." Stara mamica je izjavila pred Belo hišo: "Predsednika nisem mogla videti. Ali ni to sramota? Moj ubogi sin me je prosil, naj obiščem predsednika, ko pridem v Belo hišo, toda Mr. Hoover je tako zaposlen! Moj Tom bo gotovo razočaran. Stara sem 84 let, ne bom več dolgo živila. Lahko bi oprostili mojega sina, če bi hoteli in mi olajšali zadnjo uro življenja. Predsednik Wilson je preprečil, da ga niso obesili na vislice. Predsednik Hoover je pa preveč zaposlen, da bi me videl."

Prve vesti o poskusnem glasovanju za predsednika so ugodne za Smitha

New York, 8. marca. Časnikarska organizacija The Central Press je upeljala po vsej Ameriki nekako poskusno glasovanje, da se dožene, kdo je pri državljanah najbolj uspešen kot predsedniški kandidat. Včeraj je omenjena časnikarska zveza dala v javnost prvi rezultat tega poskusnega glasovanja, ki kaže, da je bilo največ glasov oddanih za Al Smitha, potem pride na vrsto Franklin Roosevelt, in Herbert Hoover se nahaja na tretjem mestu. William Murray, governor države Oklahoma, demokrat, je na četrtem mestu, John N. Garner, demokrat, predsednik poslanske zbornice, je na petem mestu, Albert Ritchie, demokrat, governor države Maryland, na šestem in Newton D. Baker na sedmem mestu. Podrobne številke bodo priobčene jutri. Kandidatov je toliko, da uradniki težko sortirajo došle glasovnice. V državi New York je dobil Smith mnogo več glasov kot Roosevelt, in tudi v drugih državah je Smith naprej. Vseposvds je pa očitno, da je Hoover zgubil mnogo glasov, kjer jih je leta 1928 največ dobil.

Se ga ne boji

V stanovanju Joseph Bergerja, 1845 W. 47th St. je pozvonilo. Ko Berger odpre, mu pomoli neki mladič nasproti revolver in zapove, da dvigne roke kvišku. In kvišku je dvignil Berger rke, naravnost v nos roparja, da je slednji padel po 23 stopnjicah navzdol, se pobral in pobegnil, pozabivši svoj klobuk. Pol ure pozneje je detektiv George Loparich dobil aduta v nekem restavrantu v bližini.

Smrt v družini

Staršem Jožef in Rozi Cesar je preminul 4 letni sinček Joseph po enotedenski boleznii v City bolnici. Poleg staršev zapuščila še tri sestre in pet bratcev. Pogreb se vrši v četrtek zjutraj iz hiše žalosti na 4731 Broadway, pod vodstvom Louis L. Ferfolia. Staršem naše iskreno sožalje!

* Newyorški krojači so se vrnili s štrajka na delo.

Letošnja opera

žal, da letos operna sezona v Clevelandu ne bo tako bogata kot so bile dosedanje sezone. Imeli bomo namreč vsega skupaj samo štiri opere. Sezona se odpre 21. aprila. V mestnem avditoriju se bodo proizvajale sledeče opere po igralcih in pevcih Metropolitan opere iz New Yorka: Lakme, 21. aprila, Manon 22. aprila, Hoffmannove pripovedke 23. aprila popoldne, in La Gioconda v soboto zvečer. Prvič v operni zgodovini mesta Cleveland bodo nastopile pri eni sami predstavi kar štiri odlične soprane, in sicer v soboto popoldne, 23. aprila, pri operi "Hoffmannove pripovedke." V tej operi nastopijo Lucrezia Bori, Lily Pons in Grace Moore, zvečer pa poje pri "La Gioconda" znamenita Rosa Ponselle. Pričakuje se, da bodo vstopnice za vse opere popolnoma razprodane.

* V Cumberland county, New Jersey, je požar uničil 5000 akrov gozda.

* Sodnik Tom College, prominentni republikanec v Ravena, Ohio, je storil samomor.

Ruski morilec izpuščen na Dunaju

Dunaj, 8. marca. Andrej Pilovic, dozdnevni agent ruske politične policije, je stal te dni pred tukajšnjim sodiščem, obtožen, da je umoril Georga Semmelmana, bivšega tajnega ruskega agenta, ki je baje hotel prodati tajnosti ruske tajne policije. Ko je Pilovic prišel julija meseca lanskega leta na Dunaj je prinesel s seboj tudi fotografijo Semmelmana, nadalje načrt mesta Dunaj in dva revolverja. Z revolverjem je umoril Semmelmana, kar je tudi priznal policiji, toda motiva ni hotel navesti. Porotniki so ga oprostili. Priklonil se je porotnikom in izjavil: "Gospodje, buržoazija se vam za to ne bo zahvalila."

Gasolinske postaje

Mestna zbornica v Euclidu je odklonila prošnjo, da se do dovoljenje za gasolinsko postajo na Euclid Ave. in 197. cesti. Izjavila je, da ima Euclid že dovolj gasolinskih postaj, in da se ravno tam že nahaja ena gasolinska postaja.

Burka v Warren, O.

V soboto večer, 12. marca, se vprizori v Jugoslovanskem Domu v Warren, Ohio, jako zanimiva burka. Po igri bo pa prost zabava in fina okrepčila. Vabljeni so rojaki blizu in daleč, da se udeležijo.

Ravnatelj avditorija

Šele pondeljek je mestna zbornica sprejela predlog župana R. T. Millerja, da se združi urad ravnatelja avditorija in stadiona v en urad in se pri tem prihrani \$10,000 na leto.

Prevzel trgovino

John Saso, poznani rojak v naselbini, je prevzel trgovino na 472 E. 152nd St. Njegova žena je hčerka dobro poznane farmarske družine Anton Cugelj v Geneva, Ohio. Rojakom toplo priporočamo to trgovino.

Listina uredništva

Radovednež.—Splošno se smatra, da se nahaja v Zedinjenih državah nekako 40,000,000 katolikov in 75,000,000 protestantov. V Evropi je 110,000,000 več katolikov kot pa protestantov.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

(AMERICAN HOME)

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado na leto \$5.50 Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00 Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50
Za Cleveland po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00; četrt leta \$1.75
Za Evropo celo leto \$7.00, pol leta \$3.50.
Posamezna številka 3 cente.

Vsa pisma, dopise in denarne pošiljave naslovite: Ameriška Domovina,
6117 St. Clair Ave., Cleveland, O. Tel. Henderson 0628

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office
at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

83

No. 57, Wed., March 9th, 1932

Kaj vse je mogoče

Najnovejša na polju prohibicije. Butlegerji v Kansas City so začeli dajati trgovske znamke svojim odjemalcem. Ameriški narod je prišel tako daleč, da niti za pijačo nima denarja.

Vseposvoda se danes hrani in varčuje. Kongres sam priporoča varčnost ljudem. Priporočljivo bi bilo, da kongres tudi sam da dober vzgled in začne vlada hraniti na ta način, da plača kongresmanom samo toliko, kolikor so vredni.

Sedaj se je dognalo, da je Japonska že zadnjih deset let se pripravljala na vojno, bodisi s Kitajsko, bodisi z Rusijo. Kupovala je material, ki se potrebuje za izdelovanje orožja. Zlasti je Japonska kupovala bombaž, da si zamaži ušesa in ne sliši pritožb sveta napram Japonski.

V Chicagi je bila oddana te dni v resnici zanimiva razsodba na sodniji. Neki moški je dobil na sodniji dovoljenje za razporoko s svojo boljšo polovico, in pri selitvi iz skupne doma je hotel odpeljati tudi 200 galon domačega vina. Tega pa se mu ni dovolilo. Mož se je pritožil na sodnijo, in ta je razsodila, da se sme mož vrniti dvakrat na teden v svoje prvotno stanovanje, kjer se sme do sitedga nažlampati, toda iz hiše ne sme niti pijače, ker je po Volstead postavi transport opojne pijače prepovedan. Želodec pri tem kot transportno sredstvo ne pride v poštev.

Ni še preteklo petnajst let od onega časa, ko se je sklenilo premirje na fronti, pa že tiči ves svet, in Amerika ni izvzeta, v najhujši gospodarski krizi, ki je grozila kdaj svetu. Nehote uhajajo pri tem misli na one čase malo pred vojno in tekomo vojne, ko se je nahajala prosperiteta na vrhuncu, ko so se plačevali najvišje delavske plače. Kdor je le imel en prst na eni roki, je lahko delo dobil. Denar je tedaj v pravem pomenu besede tekkel v potokih. Število bogatinov je naraslo na milijone, in število milijonarjev na stotine, povprečni delavci so kupovali hiše, avtomobile in radio aparate, denarja je bilo povsod na kupe. In kam je šel danes ves ta denar? Enostavno so ta denar podjetni spekulanti pričarali iz žepov nerazumnih ljudi in ga vtaknili v žepke velekapitalistov. Nekateri so preveč spekulirali, drugi so si preveč naprtili na rame, tretji so enostavno denar razsipali okoli. Nekateri pač ne morejo videti prosperitete, dočim gotova vrsta ljudi skrbi, da se ljudem ukrade ono, kar so si v dobrih časih prislužili.

"Prišel je čas," je rekel te dni Calvin Coolidge, ki je bil nekoč predsednik Zedinjenih držav, "da ljudje prevzamejo sami svoje zadeve v lastne roke. Tako govori bivši predsednik, ki pri tem ni pomislil, da je svoje dni kot vrhovni voditelj svojega naroda, imel usodo naroda v rokah in to usodo sam in po svojem nasledniku Hooverju tako daleč in temeljito zavozil, da sam svetuje, naj ljudje vzamejo lastno usodo v roke. In taki možje so bili nekdanji predsedniki Zedinjenih držav!

Predsednik Hoover je izjavil, da je proti vsaki podpori brezposelnim, če bi se denar vzel iz zvezne blagajne. Izjavil je, da zvezna blagajna nima samo dovolj denarja v blagajni, da bi plačevala tekoče stroške, pač pa tudi deficit, ki znaša \$1,200,000,000. Takoj drugi dan je pa nasvetoval kongresu naj se zgradi ogromen jez pri Columbia reki v Oregonu. Jez bi veljal \$850,000,000. In pravi, da zvezna blagajna nima denarja, da ne more dati podpore. Dovolj denarja pa bi bilo, če bi se začel graditi jez, pri katerem bi bogati kontraktorji zaslužili največ, a delavce plačevali z najnižjimi plačami.

Kot nam govori izjava neodvisnosti in kot čitamo v ameriški ustavi, je glavno opravilo, oziroma bi moralo biti, naše vlade, da varuje in čuva, da se ohranijo vse naravne pravice in svobodščine državljanov. Ideja vlade, kot jo reprezentira republikanska stranka je pa, da se ljudem ukrade čimveč pravic. Državljan danes nima več svobodščin kot ptica v kletki, ne uživa nobenih pravic in svobodščin več, katere ohraniti je sveta naloga vsake vlade. Toda — kakoršnji so državljani, taka je vlada, ki je postavljena od državljanov.

D O P I S I

Warren, O.—Namenil sem goslovanskega Doma. Odbor je se, da zopet napišem par vrstic v naš priljubljeni list Ameriška Domovina in se tako malo razgovorim s čitatelji. Veliko lož je in primernejše je govoriti potom lista, ker človek ne sliši odgovora, uspeh se pa vidi po zneje, ako ga je kaj. Namen mojega dopisa je večinoma v korist tukajšnjih različnih društev, ker so vsi delničarji Ju-

so oni vodili, so zamujali zlati čas in dobre prilike, da ohranijo Dom in mu odstrane težko breme, ki visi na Domu sedaj. Izpovedali so, da gre v propast in da jim ga bo nemogoče obdržati. Njih visokost se je pa ponižala in pri volji so bili dati Slovincem vse skupaj v roke. Na zadnji letni seji so skoro splošno, razun par ugovorov, siliili Slovence, da Dom prevzamejo nase in napravijo žnjim kar hočejo. Vnela se je bila velika debata, ker Slovenci sami nismo imeli namena, da bi Dom vzeli kar tako, a sodelovanje je bilo pa tudi nemogoče.

Delničarji se morajo zahvaliti dobremu in poštenemu možu iz Girarda, O., Mr. Joseph Cekuta, za posredovanje. On je tudi delničar tukaj in je imel že izkušnje z enakimi težkočami. Poudarjal je, naj se ne razdružimo in je pokazal na napis na steni: v slogi je moč. Rekel je, da nam je napredek zagotovljen, ako bomo delovali skupaj v bratstvu in slogi. Tako smo se pogovorili in Hrvatje in Srbi so odstopili oskrbo Doma Slovincem, Slovenci pa smo si nakopali na glavo polne roke dela in truda. Treba bo poravnati zaostalo malomarnost in gledati za bodočnost.

Kako naj začnemo? Treba bo iti na delo, ker samo z govorjenjem se ne pride nikamor. Na zadnji seji smo sklenili, da bomo šli zopet prosjčit za nove delničarje. Ker nas v tej nasebini ni dovolj, oziroma nismo v teh časih dovolj močni, smo primorani, da gremo tudi izven nasebine. Vsak rojak, ki bi želel postati delničar našega Doma, mu je tukaj dana prilika, ne glede kje stanuje. Cena delnici je samo \$10, dobi se jih pa, kolikor se jih hoče. Ako bi se kateri rojakov zato zanimal, in če želi kaj pojasnil, naj piše na tajnika Doma. Nadalje apeliraj na vse delničarje Doma, da vzamejo po možnosti še kaj delnic.

Treba nam je novih moči, da se gre naprej in da se odvali breme, ki nam je naprto. Opozorjam pa tudi vse one, ki so delnice podpisali in jih še niso plačali, da bi bili toliko dobri, da bodo ob obisku to storili in se po svoji moči vpisali še za več delnic. Želel bi, da bi nam šli cenjeni rojaki na roke in nam pripomogli. Če kedaj slučaj nanese, vam bomo tudi mi uslugo po svojih močeh povrnili.

Sedaj pa malo pozabimo na naše težkoče in se pomenimo nekaj drugega. Prihodnjo soboto, to je 12. marca, bomo imeli tukaj Slovence iz Bessemer, Pa. Predstavili nam bodo v tukajšnjem Domu zelo komično igrjo, kako se tujzemci selijo v Ameriko, kakšne težkoče imajo radi govorice in drugi. Opisal bi vam igrjo še bolj, pa je bolje in bolj umestno, da sami pridete in vidite in se z nami malo razvedrite. Pričetek igre bo ob 7:30 zvečer v Jugoslovanskem Domu. Po igri bo pa prosta zabava, ko vas bosta naša Jackie in Johnny razveseljevala.

Vabljeni ste vsi Slovenci in Hrvatje ter Srbi, da nas posetite na ta večer, od blizu in daleč. Nikomur ne bo žal, ki se udeležijo, ker užili boste mnogo smeha pri igri in imeli dovolj lepe zabave po igri. Vstopnina je tudi tem časom primerna. Pripeljite seboj tudi svoje znanke, da se tudi oni z nami vesele. Za okrepitev bo preskrbljeno in upamo, da vam bomo vsem ustregli.

Torej na svidenje v soboto večer. Pozdravljam vse čitatele Ameriške Domovine in želim listu mnogo novih naročnikov.

Frank Ponikvar, tajnik J. D.,
317 Fourth St. S. W.

Euclid, O.—Faranom sv. Kristine kličem v spomin, naj ne pozabijo lepega povabila, ki so ga nam dali zadnjo nedeljo naš gospod župnik, ko so nas povabili za prihodnjo nedeljo pri-

reditv v spodnjih cerkvenih prostorih. Kazale se bodo namreč slike Kristusovega trpljenja in tako je vsakemu dana lepa prilika, da vidi to veličastno dramo. Res so slabi časi, pa 35 centov si bo že vsak lahko utrpel, posebno, da vidi nekaj tako lepega. Pridite in izkaži-

SISKOVICH — MOŽ BESEDA!

ali

PODPRITE TRDITVE IN FAKTE Z DOLARJI!

Pod "listnica uredništva" me urednik dnevnika "Enakopravnosti" dne 5. marca 1932 pozivlja, "da pri kaki tretji nepristranski osebi naloži \$1 za vsako besedo v dotičnem dopisu." Dopis, ki ga navaja, je zagledal bel dan v "Ameriški Domovini" z dne 16. februarja na tretji strani pod naslovom "Naša politika," in čigar podpis se glasi "Ok." Nadalje TRDI SLEDEČE: "To ni nobeno ugibanje, temveč fakt." (Podčrtanje moje.)

Poskrbel sem si "A. D." 16. februarja in sešel besede v navedenem dopisu. Za začetne črke gotovega imena sem vsaki dal veljavo ene besede, ravno tako besede v naslovu dopisa in prišel še podpis "Ok." Vse skupaj sem naštel 1036 ali za \$1036, katere sem založil danes pri tretji osebi, tajniku The North American Trust Co., g. Frank Jakšiču, ki mi je tudi dal potrdilo v izkazilo.

Sedaj pa jaz pozivljam uredništvo "Enakopravnosti," da ono stori enako, da položi \$1 za vsako besedo v tistem dopisu pri tej tretji nepristranski osebi. To z ozirom na trditve, DA JE FAKT, da sem jaz napisal dopis v "A. D." pod pseudonimom "Ok"! Če ste možje, tedaj boste podprli VAŠO TRDITEV z dolarjem za vsako besedo v tistem dopisu, ali vsoto \$1036, kot sem jaz storil danes zjutraj! To je vaša dolžnost in naloga, kajti VI TRDITE, da JE FAKT, torej ostane naloga

te se, da ste požrtvovalni faranji in udeležite se te predstave v nedeljo 13. marca v šolskih prostorih fare sv. Kristine. Pričetek je točno ob 7:30 zvečer. Za otroke je vstopnina 10 centov in 15 centov. Pridite vsi, ker je ravno postni čas in slika Kristusovega trpljenja ravno primerna času. Faranka.

na vaših ramah, da VI dokazete kar trditve!

Da to storite vam dam 48 ur časa, to je do petka 11. marca dopoldne. Velja naj pa še tole: Ako jaz dobim in dokazem, da nisem pisal dotičnega dopisa, tedaj gre teh vaših \$1036 — polovica za najrevnejše brezposelne člane SNPJ, za njih assement, druga polovica pa sorazmerno po članstvu vsem štirim slovenskim socialističnim klubom J. S. Z. v Clevelandu; ako pa vi meni dokazete, kot trdite, da sem jaz napisal tisti dopis, tedaj lahko napravite z mojo založeno vsoto kar sami hočete!

Ker trdite, da je to fakt, da ni to nobeno ugibanje, upam, da boste v interesu častniške poštenosti, etike in moralne obveznosti napram vašim čitateljem to ponudbo sprejeli z največjim veseljem. Jaz jo, kajti ostati hočem mož beseda in to vedno pod svojim poštenim imenom Joseph A. Siskovich.

V interesu poštenega in resničljubnega časnikarstva je vaša dolžnost, da to skromno ponudbo sprejmete, kajti oboroženi ste z fakti, katere blagovolite doprinesiti v javnost kot dokaz, da sem jaz tisti, ki je pisal navedeni dopis. V dokazovanju kot drugod "the burden of the proof" vedno pade na afirmativno stran, onega, ki trdi, da ve, in to vi delate, na onega, ki trdi, da ima dokaze!

Sedaj pa prosim na dan z njimi!

Joseph A. Siskovich, l. r.

Vesti iz domovine

—V enem tednu trije mrličji v hiši. Hišo gospodarja Karla Pečnika v Vel. Grahovšk, župnije Sv. Ruperta nad Laškim je v zadnjem času obiskala velika neizgoda: zaporedoma so umrli trije družinski udje: dne 5. februarja je kmalu po predčasnem rojstvu — živel je samo eno uro — zapustil svet nedolžen otroček; njegova mati, Marija Pečnik, ki je prestala velike bolečine in težave, je v najlepših letih, ravno en teden za otrokom, nenadoma umrla. Zapuščala žalujočega moža in štiri nedoraste otročice, katerih še nobeden ne razume, kaj so zgubili. Pa nasreče še ni hotelo biti konec: ravno 24 ur po smrti gospodinj je tudi nanaglo preminul njen oče, 68 letni Blaž Deželak.

Dne 2. februarja, na Svečnico sta se še oba, oče in hči — Blaž in Marija, vesela reševala, ko sta obhajala svoj god, 10 dni pozneje sta že oba istočasno ležala na mrtvaškem odru.

—Kako je po Jugoslaviji. Dne 12. februarja je bil Sušak ves v snegu. Mraza je bilo že 5 stopinj. Avtomobilski promet je čisto nemogoč. Vlaki prihajajo z vedno večjimi zamudami. Pod železniškim nasipom pri Sv. Ani nad Sušakom so našli smrznjenega človeka, ki je bil ves zameten v snegu. Ugotovili so, da je ponesrečenec nek Rudolf Kušelj, ki se je z vlakom vračal s Sušaka ter izstopil na postaji Draga, hotel k Sv. Ani. Med potjo je najbrže padel, nezavestno obležal in smrznil. — V Slavoniji je do 1 meter snega. Niti najstarejši ljudje ne pomnijo tako visokega snega v Slavoniji. Promet že tri dni počiva. — V Bosni besno

nje osebne svobode, ampak za upravičeno zahtevo moža, naj se žena vrne k njemu. Poleg tega pa sta se mož in žena pobotala.

—V bolnišnici usmiljenih bratov v Kandiji je umrl pesnik in skladatelj, nadučitelj v pokolu g. Janko Leban.

Pokojnik je bil rojen dne 21. aprila 1855 v Kanalu. Kot učitelj in nadučitelj je služboval v več krajih kakor v Begunjah pri Cerknici, Trebelnem, Bukovščici pri Škofji Loki, kjer je nekaj časa živel v pokolu, in drugod. Pokojni je bil priznan organist in skladatelj. Skomponiral je več nabožnih in posvetnih pesmi, katere še danes povsod radi pojo razni zbori po Sloveniji. Njegove skladbe so kakor Hladnikove, lepo doneče in melodijske, tako da jih vsak zbor lahko poje. Zato so se pa njegove kompozicije tudi udomačile in se priljubile med pevci.

Pok. g. Janko Leban je zadnja leta bival v bolnišnici usmiljenih bratov v Kandiji, kjer je najraje v svoji sobici prebiral in prelistaval razne knjige in časopise. Včasih pa se mu je zahotelo tudi solca, in jo je mahnil s palico v roki drobnih drsajočih korakov v eno ali drugo stran. Zelo rad je govoril z ljudmi; vse ga je poznalo kot dobričino in zgovornega ter šaljivega starčka. Zadnji čas pa ga kar ni hotelo biti nič več na izpregled. Dobri starček vsled svoje bolezni in starosti ni mogel več na izprehod. Marsikdo ga je med tem časom pogrešal in vpraševal po njem. — Sedaj pa se je nenadoma raznesla vest, da je za večno zatisnil svoje oči.

Za svoje velike zasluge je bil dne 5. maja 1925 tudi odlikovan z redom sv. Save V. razreda.

—Streljanje s ključem je plačilo z življenjem. V vasi Milosavci, okraj Prnjavor v Bosni, se je pri kuhanju žganja pripeletila huda nesreča. 20-letni kmetiški fant Ljubomir Milošević je kuhal žganje. Pri njem je bila večja družba. Milošević je vzel velik star ključ in začel streljati s smodnikom. Nesrečen slučaj pa je hotel, da je smodnik raznesel ključ, drobec pa so Miloševića ranili na roki. Ker rane niso bile hude, se Milošević ni dosti zmenil zame. Ko je naslednje jutro vstal, je čutil, da je hudo bolan. Poklical je zdravnika; preden pa je ta prišel, je bil Milošević že mrtev.

—Nesreča v tovarni. V tovarni motvoza na Grosupljem se je ponesrečila 22 letna delavka Ana Bučar iz Stranske vasi 22 pri Grosupljem. Zagrabila jo je stroj za levo nogo in jo ji pokvaril. Zdravi se v ljubljanski bolnišnici.

Franjo Neubauer:

KONJSKA KUPCIJA

Pred krčmo stoje in kričijo, za konja pogajajo se. Brez vina seve ni kupčije, s pijačo napajajo se.

"Le dobro pogledj si konjica! Konj tebe pogledal ne bo!" Mešetar vpije na kupca in sili in tolče v roko.

"Saj vidim, žival je res lepa! Odnehaj samo še stotak!" In liter zalije kupčijo, udarec jo sklence krepak.

A drugi dan žena vpije: "Ej, ti pa res kupec si lep! Kaj včeraj prignal si, nesreča? Mar sam kakor konj si bil slep?"

Neveren poslušaj ko kmetič, in s trudnimi gleda očmi. Da bridko bi videl resnico, poskoči in v hlev pohiti.

"Zato mi je rekel, nesnaga, da konj me pogledal ne bo! Le čakaj, prijatelj, še drago poplačaš zvižajo mi to!"

Sodnik in odvetnik je moral miriti nesrečni prepri, in pravda požrla je draga, kar v žepu je pustil oštri.

Če verjamete al' pa ne.

Malo je manjkalo, pa bi se bili v ponedeljek večer zopet vozili s Knausovo karo. Smola (ali pa sreča) je bila ta, da je Jernej toliko časa pomagal moji lizi "na noge," da smo se odpeljali.

S tem predgovorom hočem samo povedati, da bi kdo našemu županu na nos nesel, da absolutno in neobhodno potrebujemo nove mašine in da se z njegovim troštom ne bom dolgo vozil okrog. Čo ga bo kdo mojih prijateljev videl, naj mu pove, naj mi kupi novo mašino takoj, če ne bom prosil pa Maschketa. Ta bi mi kupil dve, samo če ga vprašam.

V ponedeljek večer smo marširali, v torek zjutraj me je pa glava bolela. Kako naj pišem kolono z glavobolom, vas vprašam. Take volje sem bil, da bi tudi kolone ne spisal. Veste, je težko pisati, če človek ne vidi pred seboj drugega, kot same ase in cegnarje. Sam sveti Primož mi je prinesel na pomoč Jožeta Pograjca, ki mi je prinesel gradiva za polno kolono. Objel bi ga bil Jožeta, če bi bila sama, tako sem se pa samo čudil, kje si je vzel čas, da je toliko napisal, pa še s tajprajtarjem. Pa ne, da bi imel Joža mestno delo, da ima toliko časa na razpolago? Pa naj bo že kakor hoče, takele je pa Pograjc pogruntal:

No, saj ne bi nič rekel, da ni Jaka zadnjič enkrat jamral zaradi tiste njegove lize, ki mu ni hotela domov. Mislim, da je liza stara in če bo Jaka vpošteval "svoji k svojim," se bo morda spomnil, kdo prodaja Chrysler in Plymouth. Če si ne bo mar kupil bicikla.

Neka ženska je bila tako zamisljena v časopis, ki je poročal o izvolitvi Millerja, da je izstopila iz ulične kare na 105. cesti, mesto na 62. Dve milji je morala hoditi peš.

Prav nič ne zamerim Franku Lauschetu, če ni prevzel tistega dela, ki mu ga je župan Miller ponujal. Če bi ga bil meni ponudil, bi ga bil tudi odklonil.

Rad bi dobil pet dobrih fantov, da bi šli z menoj iskat Lindberghovega otroka. Petdeset tisoč dolarjev nagrade bi nam prav prišlo v teh časih.

Komaj je dobrih 14 dni po volitvah, pa že pravijo nekateri naši rojaki, da so se že privadili pobirati smeti v mestu.

V uradu demokratskega kluba 23. varde se dnevno registrira 100 ljudi za delo, rekoh da so demokratje. Če bo šlo tako naprej, v par tednih ne bo niti enega republikanca v 23. vardi.

Na 29. marca se vrši Millerjev zmagovalni ples v obeh dvoranah S. N. D. Pravijo, da se je prodalo že toliko vstopnic, da bo trajal ples dva dni. Tisti, ki imajo vstopnice že sedaj kupljene, bodo plesali prvi dan.

Včasih me kak prijatelj vpraša, zakaj se tako malo pokazem med ljudi. Vsakemu povem, da zato, ker je letos prestopno leto, pa se bojim, da me ne bi katera vprašala: al' to čem, če me čes?

Vse to je napisal Jože Pograjc. Je dobro napisal in sem že sklenil, da bo Jože moj namestnik za to kolono, kadar me kaj zadene ali poviži.

Te-le sladke besede so mi zavzele na ušesa včeraj zjutraj v našem oficu, ki so bile slajše kot angelska trobenta: "Jaka, tukajle sem ti ga prinesla eno flašo. Pa moraš malo vode prilit zraven, ker peče kot sam hudič. Veš, sem ga imela eno leto zakopanega!" — Boglona!

Pravni nasveti

Piše Frank V. Opaskar

Vprašanje: Ako obstoji podporno društvo in deli podporo in posmrtnino po pravilih, ali je društvena posmrtnina navadna zapuščina, kadar član umrje?

Če društvo napravi oporočne listine za člana in na ta list član zapiše ime tistega, katerega naj se posmrtnina izplača in listino podpiše, ali ima društvo pravico lastovati take listine?

Ali se mora zapisati na to listino vsoto, katero naj dobi dedič, ali pa zadostuje, ako se zapusti ta posmrtnina v celoti, kolikor znaša?

Odgovor: Če je imenovan v društveni listini kak dedič, imenovan, potem dobi ta posmrtnino. Če pa ni oporoče, potem spada posmrtnina k zapuščini in se deli, kakor postava deli vsako zapuščino.

Društvo ima pravico in dolžnost skrbno hraniti take listine, ki določajo, komu naj se posmrtnina izplača.

Na tretje vprašanje: ni potreba zapisati, koliko bo vrednost te posmrtnine.

Ko se določuje zapuščinski davki, se smatra posmrtninski davki kot zapuščina, akoravno je bila izplačana po dokazu oporočne listine.

Vprašanje: Slišal in bral sem večkrat o rimskem cesarju Justinianu, ki je zbral in spisal postavne v veliki Zakon, kateri je podlaga vseh postav evropskih držav. Ali je to res?

Odgovor: Veseli me, da se zanimajo ljudje tudi za postavodajalce prejšnjih časov, ker so ti podlaga današnjih postav in zakonov. Justinijan je bil rojen v Iliriji ob Jadranskem morju leta 483 po Kr. Njegovo pravo ime je bilo Upravda. Njegov stric Justin ga je vzel k sebi in ga je dal izsolati v Carigradu. Leta 518. je postal njegov stric rimski cesar in po njegovi smrti, leta 527. je postal Upravda rimski cesar, ali kot je bil znan v zgodovini Justinijan.

Najimenitnejše delo njegovega vladanja je bilo začeto nemudoma po njegovem kronanju. Namenil se je bil namreč napraviti red med tisočimi postavami, zapisanimi in nezapisanimi, kateri je od časa do časa upeljala ali navada ali pa rimsko cesarstvo. Izbral si je deset znanih učencev za svetovalce in po večletnem delu je spisal in uredil svoj Zakon, v katerem je potom dveh knjig dal človeštvu rimske postavne, po katerih se je vladal rimski narod tudi pozneje. To se je zgodilo prvokrat, da so se zapisale v knjigo vse postavne enega cesarstva. To je bil začetek in na podlagi tega zakona so zrastle potem vsi evropski legalni sistemi, to je bil začetek civilnega zakona. Po latinsko je bil ta zakon znan "corpus juris." Justinijan je bil tudi prvi, ki je upeljal sistem zapuščinskih zakonov, kateri so podlaga našim zakonom še danes.

Justinijan Veliki je vladal 38 let in je umrl 14. novembra, 525. Bil je Slovan in vendar jih je mnogo, ki ne vedo, da je Slovan nekoč vladal močno rimsko cesarstvo in da je bil on tisti, ki je dal podlago vsemu legalnemu in justičnemu sistemu sveta.

Tudi rokoborec Tunney se boji za otroka

Hamilton, Bermuda, 8. marca. Gene Tunney, znameniti rokoborec, se je zavaroval, da mu ne ugrabijo otroka, kot so ga ugrabili Lindberghu. Hiša v New Yorku, kjer se nahaja otrok Tunneya, je noč in dan zastražena.

Nadvojvoda Oton je nevarno zbolel

Bruselj, Belgija, 7. marca. — Nadvojvoda Oton Habsburški, najstarejši sin bivše cesarice Zite, je nevarno zbolel za notranjo boleznijo.

ZAPISNIK

šeste redne delničarske seje korporacije Slovenski Delavski Dom, vršice se dne 19. januarja 1932 v avditoriju S. D. D., 15335 Waterloo Rd., Cleveland, O.

I. revizor, Henry Prince poroča, da je pri pregledu blaga vedno našel vse v redu. II. revizor V. Coff poroča, da je bilo delo oskrbnika klubovih prostorov vedno v vseh oziirih jako vestno izvrševano v najboljši zadovoljstvo. Poročilo sprejeto.

Za "Ženski osek S. D. D." poroča Mrs. Mary Rijavec, tajnica odeska, ter prečita letni pregled računov. Nadzornice se strinjajo s poročilom, nakar se poročilo sprejme.

Za dramsko društvo "Anton Verovšek" poroča predsednik Louis Kaferle, o delovanju društva in kerle važnosti je dramsko društvo za S. D. D. Predloženi so tudi računi iz leta 1931. John Rožanc, društveni nadzornik poroča o pravilnem delovanju tajnika. Poročilo sprejeto.

Za "Čitalnico" poroča Joseph Durn, pravi da čitalnica je postala precej pasivna, apelira, da se oživi, ker obratno se jo bo moralo ukiniti, kar pa bi ne bilo lepo za S. D. D. in ne za Collinwoodsko okrožje. Se vzame v naznanje.

"Slovenska šola" poroča Joe Zela, pravi da je šola ustanovljena in redni pouk se vrši. Preskrbelo se je potrebno opremo ter naročilo potrebnih knjig iz starega kraja. Sedaj je vpisanih 185 učencev za šolo, priporoča, da pomagamo v splošnem z finančno, da se bo šola vzdrževala. Tajnik V. Coff, poroča račune od prostovoljnih darov ter izdatkov za prve potrebe. Odbornik John Rožanc upa, da se bo šola sama vzdrževala s prireditvami in prostovoljnimi doneski.

Joško Penko stavi predlog, da se da vsem odeskom S. D. D. zapuščino in zahvalo. Sprejeto.

Poročila društvenih zastopnikov: Zastopnik dr. "Zdrženi Bratje" št. 26, J. Penko poroča, da se je društvo izreklo za sedanjim sistem uprave. Zastopnik John Lokar od društva "V Boj" št. 53 apelira na ostala društva, da si nakupijo še kaj več delnic S. D. D. Se vzame v naznanje. Ostala društva nimajo priporočil.

Ker je prepričan, da bi se vzel točko volitve direktorija na dnevni red, se sprejme predlog, da se čita resolucija "Slovenske šole" predloženo po delničarjih; Joško Penko, John Rožanc, Frank Hymy in Frank Lunka. Po prečitani resoluciji, ker je ura enajst, zaključijo predsednik zborovanje prve seje. Seja se nadaljuje prihodnji večer ob 7:30 uri zvečer.

"RESOLUCIJA" DELNIŠKI SEJI, SLOV. DEL. DOMA, CLEVELAND, OHIO.

Podpisani delničarji, korporacije S. D. D. zavečajo se velike važnosti in pomena ustanovitve Slovenske šole v območju navedene institucije si dovoljujemo, želeč isti uspešnega razvoja in napredka v naselbini, predložiti delniški seji resolucijo sledeče vsebine:

1. Započeti Slovenska šola v S. D. D. naj bo narodna ustanova, prosta vsakega političnega ali verskega prepričanja. Principi v vzgoji mladine naj sloni jo v spoznanju slovenskega jezika, literature, umetnosti in splošne znanosti.

2. Ustanova Slovenska šola naj se vzdržuje z lastnimi sredstvi, prostovoljnih doneskov, podpor in šolskih prireditve. Nikoli in v nobenem oziru ne smejo stroški šole obremeniti korporacije S. D. D. Korporacija S. D. D. lahko posodi vodstvu šole potrebno svoto, proti vračilu za določen čas.

3. Najemnina za uporabo šolskih prostorov je za nedoločen čas prosta in sicer, do časa, dokler se uvidi, da je ustanova Slov. šole sama plačila zmožna zadostiti zahtevam najemnine. Tukaj se ne vključuje najemnina za prireditve, ker ista mora biti brez-

pogojno plačana.

4. Ustanova Slovenske šole naj bo v upravi popolnoma avtonomna z lastnim odborom in lastno blagajno pod pokroviteljstvom vsakokratnega direktorija S. D. D.

5. Na čelu šolskega odbora naj stoji 9 moč in sicer: od strani direktorija vsakokratni predsednik direktorija, nadzornega in gospodarskega odbora. Od strani delničarjev 3 člani delničarji, katere izvoli letna delniška seja za dobo dveh let z večino glasov. Trije člani se sporazumno s prednjimi šestimi pokličejo v šolski odbor in sicer: prvo leto za dobo enega leta in ponovna leta za dobo dveh let. Izpraznjeno mesto se dopolni do konca poslovne dobe sporazumno z odborom, kateri ima polno moč, da pokliče novega člana k funkciji. Člani šolskega odbora imajo vsi enake pravice in dolžnosti in so odgovorni za svoje poslovanje vsakoletni delniški seji.

6. Ustanova mora v smislu navedenih točk sestaviti pravila in se strogo ravnati po njih.

7. Poslujočemu odboru se daje polnomoč v odločevanju v spornih zadevah in le delniška seja je kompetentna razveljaviti njih sklepe s dvetretinsko večino.

8. Nastavljanje učnih moči je poverjeno šolskemu odboru in iste lahko tudi odstavi, če uvidi to potrebno storiti v korist ustanove.

9. Odklanjanje učencev preprečuje le tehnične ovire ali pa slabo ponašanje kandidata v javnosti.

10. V slučaju likvidacije postane vse premoženje Slovenske šole v preminini in gotovini neporočena last S. D. D.

Ker nam je ta ustanova zelo pri srcu in ji želimo, da bi polno uspevala, ter zadostila ciljem, ki se želijo topogledno doseči, apeliramo na cenj. zbornico, da sprejme predloženo resolucijo v celoti besedila in bodoče izvajanje.

Cleveland, Ohio, dne 19. januarja 1932.

Joško Penko, John Rožanc, Frank Hymy, Frank E. Lunka, Rudolf Perdan, Frank Hymy, Louis Kaferle, (Dalje prihodnjič.)

Oglaš v "Ameriški Domovini" imajo vedno dober uspeh.

POSLOVENIL DR. A. R.:

CARSKI SEL

Vzrok naglo izgovorjenih besed pa ni ostal tako prikrit, kakor sta mislila častnik gardnih lovcev in general Kisov. O tem se sicer ni govorilo niti uradno niti poluradno, ker ni bilo dovoljeno "z ukazom," toda nekateri dostojanstveniki so bili vendar bolj ali manj natančno poučeni o dogodkih onstran meje. Toda kar je bilo znano samo tako približno, o tem ni govoril nihče. Samo dva gosta brez kroja in brez odlikovanj sta natihome govorila o zadevi. Videti je bilo da sta o njej zelo dobro poučena.

Kako in po kakšni poti sta ta dva navadna človeka zvedela, kar so druge, celo najuglednejše osebe komaj slutile? Tega bi nihče ne bil mogel povedati. Sta li stvari vedela ali videla naprej? Ali sta gledala onkraj omejenega obzora, ki obdaja vsako človeško oko? Sta li vohala najskrivnejše vonive? Kdo ve?

Oba moža, eden Anglež, drugi Francoz, sta bila velike in suhe postave. Francoz je bil zagorel kakor prebivalec vroče Provenca, Anglež pa rdeč kakor ugleđen mož iz Lancashira. Umerjeni, mrzli, in kretnjah in besedah štedljivi Anglež je govoril in se kretal, kakor bi ga enakomerno gibala prožna vzmet. Nasprotno pa se je živahni in vihravi Francoz izražal obenem z ustnicami, očmi in rokami.

Ta naravna razlika bi bila mogla presenetiti samo površnega opazovalca. Toda strokovnjak, ki bi bil tujca opazoval natančneje, bi bil nasprotje med njima označil tako, da so bile Francoza "same oči," Angleža pa "sama ušesa."

Francoz je imel v resnici tako občutljive oči kot najspretnejši glumač, ki spozna karto že pri enkratnem mešanju po taki malenkosti, da je nihče drugi ne opazi. Imel je, kakor pravimo, izvršten "spomin očesa."

Nasprotno pa se je zdel Anglež ustvarjen posebno za to, da posluša. Ako je slišal glas le enkrat, ga ni pozabil nikoli več. Po desetih, po dvajsetih letih bi ga bil spoznal izmed tisoč drugih. Ušes sicer ni imel tako gibljivih kot uhlji nekaterih živali. Ker pa so učenjaki dognali, da so človeška ušesa samo "skoraj" negibljiva, je lovil glasove najbrže tako, da je bolj ali manj natezal, premikal in sukal svoja ušesa.

Anglež je bil poročevalec "Daily-Telegrapha," Francoz pa dopisnik... Katerega dnevnika ali katerih dnevnikov, tega ni povedal. Ako ga je kdo vprašal, je odgovoril šaljivo, da dopisuje "svoji sestrični Magdalen." Dasi je bil navidezn nepremišljen in prevel zgovoren, se vendar ni nikoli izdal in je bil morda bolj molčeč kakor njegov tovariš pri Daily-Telegraphu.

Na slavnosti, ki se je vršila v A ovi palači ponoči od 15. na 16. julij, sta prišla kot častniška poročevalca.

Omenjati ni treba, da sta bila oba vneta za svoj poklic. Iskala sta najrajši nepričakovanih novic. Pri tem ju ni mogla nobena težava in nobena ovira odvigniti od cilja, ki sta ga zasledovala.

Dnevnika, katerima sta poročala, sta pa tudi v polni meri skrbela za to, da jima ni bilo treba varčevati z denarjem, z dolejšaj najzanesljivejšim, najhitrejšim in najspodobnejšim sredstvom za poizvedbe. V njuno čast moramo pripomniti, da niti eden niti drugi nikoli ni posegal v zasebno življenje. Nastopala sta le tedaj, kadar je šlo za državno ali družabno korist. Skratka, bila sta ugledna politična in vojaška poročevalca.

Francozski poročevalec se je imenoval Alcide Jolivet, angleški pa Harry Blount. Srečala sta se prvič pri slavnosti v Novi palači, o kateri sta morala poročati svojima dnevnikoma. Vsled različnih značajev in stanovske zavisti bi se bila morala prav za prav drug drugega izogibati. Toda ne! Celo iskala sta se, da drug drugemu izvabita dnevne novice. Bila sta kakor lovca, ki lovita po istem lovišču. Kar zgreši eden, utegne zadeti drugi.

Ta večer je tičalo očitno nekaj v zraku. Zato sta prežala.

"Ako bi ne bilo drugega kakor jata rac," si je dejal Alcide Jolivet, "je vendarle vredno strela."

Kmalu potem, ko je odšel general Kisov, sta se poročevalca začela pogovarjati. Izprva sta se samo preizkušala.

"Slavnost je v resnici dražestna, gospod," je dejal z ljubeznivim obrazom Alcide Jolivet, misleč, da mora začeti pogovor tako, kot se spodobi za pristnega Francoza.

"Sem že brzojavil: Slajna!" je odgovoril hladno Harry Blount. Pri tem je posebno poudaril zadnjo besedo, ki jo rabi vsak državljani "Zedinjenega kraljestva," kadar hoče izraziti svoje občudovanje.

"Mislim sem pa vendar," je pristavil Alcide Jolivet, "da moram sporočiti svoji sestrični..."

"Svoji sestrični?... " je ponovil Harry Blount s presenečenim glasom in ga prekinil.

"Da," je povzel Alcide Jolivet, "svoji sestrični Magdalen, ki ima rada hitra in dobra poročila. Sporočil sem ji torej, da je bilo pri slavnosti vladarjevo čelo nekoliko mračno."

"Meni se je zdelo jasno," je odgovoril Harry Blount, ki je hotel morda zatajiti svojo misel.

"In ste tako sporočili tudi Daily-Telegraphu?"

"Seveda."

(Dalje prihodnjič.)

VESTI O LINDBERGHU

(Nadaljevanje iz 1. strani)

ukradli krasno dete Lindbergha, ne mislijo otroka več vrniti. Mat Lindbergha je že obupala, da bi otroka še kdaj videla. Lindbergh sam je molčeč, siten, razdražljiv, skoro neznošen. Nihče mu ne more zameriti. Le naj se vsak mladi oče ali mati postavi na njegovo stališče, da zgubi sina prvorojenca tako nepričakovano, pa bo dobro razumel položaj, v katerem se Lindbergh nahaja.

Ni čuda, da se Lindbergh ne začne več na policijo pač pa je začel samostojno delovati. Pogaja se z banditi, sam daje povelja, išče, obupno išče. Toda medtem pa ni od nikoder glasu o njegovem otroku.

Hopewell, New Jersey, 8. marca. Državna policija preiskuje te dni stare, zapuščene hiše v Sourland okraju. V okolišču kakih 13 milj se nahaja nekako 120 takih starih hiš, do katerih vodijo stara, izvožena pota, po katerih je skrajno težavno voziti. Hiše so bile postavljene sedeloma v revolucionarni dobi. Mnogo posestev je tam tekom let propadlo. V eni izmed teh hiš po mnenju državne policije imajo banditi lahko skritega otroka Lindbergha. Vreme je skrajno neprijetno, blizard pritiska z vso silo, in pota so globoko zasnežena.

Zanimiva so zopet vprašanja in odgovori med policijo in častniškimi poročevalci. Kot je znano, se policija drži skrajno rezervirano in se častnikarji zelo pritožujejo. Policija pravi, da častnikarji preveč poročajo, častnikarji pa trdijo, da ravno iz vzroka, ker policija ne daje v javnost podrobnosti, da je ves položaj tako zapleten. Najnovejši pogovori med častnikarji in policijo so sledeči:

Vprašanje: Ali so banditi poslali kako vest potom Spitalija in Blitza, ali je Lindbergh sploh dobil kako vest od banditov tekom zadnjih ur? Na to policija ni odgovorila. Vprašanje: Ali je kdo drugi se ponudil, da bo kot posredovalec med banditi in med Lindberghom? Tudi na to vprašanje policija ni odgovorila. Vprašanje: Kaj je z Johnsonom? Ali ga je policija izpustila ali je še zaprt? Odgovorite točno da ali ne. Odgovor: Poročila o Johnsonu še nismo dobili, pričakujemo ga pa vsak čas.

Vprašanje: Ali je dobila policija kakšne znake kloroforma ali kakega drugega omamljivega sredstva v hiši Lindbergha, če sicer bi se banditi poslužili, ko so odpeljali otroka Lindbergha? Odgovor: Nobenega znaka nismo dobili, da bi se rabil kloroform ali kako drugo omamno sredstvo.

Vprašanje: Ali je resnica, da je londonska policija brzojavila, da je strežnica pri otroku Lindbergha, Betty Gow, bila članica komunistične stranke, ko se je nahajala v Angliji? Odgovor: Ne. Vprašanje: Ali je stopila oblast v državi New Jersey v dotiko z newyorško policijo glede pisma osebe iz Mansfield, Pa., ki zahteva \$500,000 odškodnine? Odgovor: Ne. Vprašanje: Kaj misli policija, ki dolži časopise radi poročil o Lindberghu, o predlogu časopisja, da suspendira za 48 ur vsa poročila o Lindberghu, ako trdi policija, da je časopisje krivo? Nobenega odgovora na to vprašanje.

Vprašanje: Ali niso imeli danes popoldne konferenco v hiši Lindbergha predsednik univerze Hibben, bandita Spitala in Blitza ter Lindbergh? Nobenega od-

govora na to vprašanje. Vprašanje: Ali so banditi vzeli s seboj kak blanket, ko so odpeljali otroka? Odgovor: Ne. Vprašanje: Ali sta dobila Lindbergha ali njegova žena kako grožnjo radi otroka, odkar je bil rojen? Nobenega odgovora. Vprašanje: Ali ima Lindbergh kak vzrok, zakaj so banditi odpeljali otroka? Nobenega odgovora.

Vprašanje: Ali so bili preiskani vsi nekdani in sedanja strežniki na domu Lindbergha in natančno izprašani in oproščeni krivde? Odgovor: Nihče ne bo oproščen, dokler vsa stvar ne bo pojasnjena. Vprašanje: Ali so banditi priporočili Spitalija in Blitza, da sta posredovalca med njimi? Nobenega odgovora. Vprašanje: Koliko oseb je direktno zapletenih v ta zločin? Nobenega odgovora.

Vprašanje: Načelnik državne policije trdi, da otrok ni mogel biti ugrabljen pred 8. uro zadnjji tork. Zakaj mu je čas tako natančno znan? Odgovor: Miss Gow je šla v otrokovo sobo okoli 8. ure. Vprašanje: Kdo je bil v hiši Lindbergha, ko se je pripetil zločin? Odgovor: Samo družina Lindbergha in služabniki. Vprašanje: Kaj so bile prve besede Betty Gow, ko je povedala Lindberghovim, da je otrok ukraden? Odgovor: Prve besede so bile izgovorjene v razburjenju in niso znane. Vprašanje: Kdo je bil prvi, ki je sporočil policiji o zločinu? Nobenega odgovora.

Vprašanje: Ali so banditi zahtevali kako definitivno svoto za otroka? Nobenega odgovora. Vprašanje: Ali je policija dognala, da je kak uslužbenec Lindbergha zapleten v zločin? Nobenega odgovora. Vprašanje: Ali je Col. Lindbergh dobil kako pismo od Japoncev? Nobenega odgovora. Vprašanje: Ali ste pripravljali vprašati Col. Lindbergha, če je tekom zadnjih treh mesecev imel govor, v katerem je napadel Japonce? Nobenega odgovora.

ALI SO BANDITI ZAHTEVALI KAKO DEFINITIVNO SVOTO ZA OTROKA? Nobenega odgovora. Vprašanje: Ali je policija dognala, da je kak uslužbenec Lindbergha zapleten v zločin? Nobenega odgovora. Vprašanje: Ali je Col. Lindbergh dobil kako pismo od Japoncev? Nobenega odgovora. Vprašanje: Ali ste pripravljali vprašati Col. Lindbergha, če je tekom zadnjih treh mesecev imel govor, v katerem je napadel Japonce? Nobenega odgovora.

ALI SO BANDITI ZAHTEVALI KAKO DEFINITIVNO SVOTO ZA OTROKA? Nobenega odgovora. Vprašanje: Ali je policija dognala, da je kak uslužbenec Lindbergha zapleten v zločin? Nobenega odgovora. Vprašanje: Ali je Col. Lindbergh dobil kako pismo od Japoncev? Nobenega odgovora. Vprašanje: Ali ste pripravljali vprašati Col. Lindbergha, če je tekom zadnjih treh mesecev imel govor, v katerem je napadel Japonce? Nobenega odgovora.

ALI SO BANDITI ZAHTEVALI KAKO DEFINITIVNO SVOTO ZA OTROKA? Nobenega odgovora. Vprašanje: Ali je policija dognala, da je kak uslužbenec Lindbergha zapleten v zločin? Nobenega odgovora. Vprašanje: Ali je Col. Lindbergh dobil kako pismo od Japoncev? Nobenega odgovora. Vprašanje: Ali ste pripravljali vprašati Col. Lindbergha, če je tekom zadnjih treh mesecev imel govor, v katerem je napadel Japonce? Nobenega odgovora.

ALI SO BANDITI ZAHTEVALI KAKO DEFINITIVNO SVOTO ZA OTROKA? Nobenega odgovora. Vprašanje: Ali je policija dognala, da je kak uslužbenec Lindbergha zapleten v zločin? Nobenega odgovora. Vprašanje: Ali je Col. Lindbergh dobil kako pismo od Japoncev? Nobenega odgovora. Vprašanje: Ali ste pripravljali vprašati Col. Lindbergha, če je tekom zadnjih treh mesecev imel govor, v katerem je napadel Japonce? Nobenega odgovora.

ALI SO BANDITI ZAHTEVALI KAKO DEFINITIVNO SVOTO ZA OTROKA? Nobenega odgovora. Vprašanje: Ali je policija dognala, da je kak uslužbenec Lindbergha zapleten v zločin? Nobenega odgovora. Vprašanje: Ali je Col. Lindbergh dobil kako pismo od Japoncev? Nobenega odgovora. Vprašanje: Ali ste pripravljali vprašati Col. Lindbergha, če je tekom zadnjih treh mesecev imel govor, v katerem je napadel Japonce? Nobenega odgovora.

ALI SO BANDITI ZAHTEVALI KAKO DEFINITIVNO SVOTO ZA OTROKA? Nobenega odgovora. Vprašanje: Ali je policija dognala, da je kak uslužbenec Lindbergha zapleten v zločin? Nobenega odgovora. Vprašanje: Ali je Col. Lindbergh dobil kako pismo od Japoncev? Nobenega odgovora. Vprašanje: Ali ste pripravljali vprašati Col. Lindbergha, če je tekom zadnjih treh mesecev imel govor, v katerem je napadel Japonce? Nobenega odgovora.

ALI SO BANDITI ZAHTEVALI KAKO DEFINITIVNO SVOTO ZA OTROKA? Nobenega odgovora. Vprašanje: Ali je policija dognala, da je kak uslužbenec Lindbergha zapleten v zločin? Nobenega odgovora. Vprašanje: Ali je Col. Lindbergh dobil kako pismo od Japoncev? Nobenega odgovora. Vprašanje: Ali ste pripravljali vprašati Col. Lindbergha, če je tekom zadnjih treh mesecev imel govor, v katerem je napadel Japonce? Nobenega odgovora.

ALI SO BANDITI ZAHTEVALI KAKO DEFINITIVNO SVOTO ZA OTROKA? Nobenega odgovora. Vprašanje: Ali je policija dognala, da je kak uslužbenec Lindbergha zapleten v zločin? Nobenega odgovora. Vprašanje: Ali je Col. Lindbergh dobil kako pismo od Japoncev? Nobenega odgovora. Vprašanje: Ali ste pripravljali vprašati Col. Lindbergha, če je tekom zadnjih treh mesecev imel govor, v katerem je napadel Japonce? Nobenega odgovora.

ALI SO BANDITI ZAHTEVALI KAKO DEFINITIVNO SVOTO ZA OTROKA? Nobenega odgovora. Vprašanje: Ali je policija dognala, da je kak uslužbenec Lindbergha zapleten v zločin? Nobenega odgovora. Vprašanje: Ali je Col. Lindbergh dobil kako pismo od Japoncev? Nobenega odgovora. Vprašanje: Ali ste pripravljali vprašati Col. Lindbergha, če je tekom zadnjih treh mesecev imel govor, v katerem je napadel Japonce? Nobenega odgovora.

ALI SO BANDITI ZAHTEVALI KAKO DEFINITIVNO SVOTO ZA OTROKA? Nobenega odgovora. Vprašanje: Ali je policija dognala, da je kak uslužbenec Lindbergha zapleten v zločin? Nobenega odgovora. Vprašanje: Ali je Col. Lindbergh dobil kako pismo od Japoncev? Nobenega odgovora. Vprašanje: Ali ste pripravljali vprašati Col. Lindbergha, če je tekom zadnjih treh mesecev imel govor, v katerem je napadel Japonce? Nobenega odgovora.

ALI SO BANDITI ZAHTEVALI KAKO DEFINITIVNO SVOTO ZA OTROKA? Nobenega odgovora. Vprašanje: Ali je policija dognala, da je kak uslužbenec Lindbergha zapleten v zločin? Nobenega odgovora. Vprašanje: Ali je Col. Lindbergh dobil kako pismo od Japoncev? Nobenega odgovora. Vprašanje: Ali ste pripravljali vprašati Col. Lindbergha, če je tekom zadnjih treh mesecev imel govor, v katerem je napadel Japonce? Nobenega odgovora.

ALI SO BANDITI ZAHTEVALI KAKO DEFINITIVNO SVOTO ZA OTROKA? Nobenega odgovora. Vprašanje: Ali je policija dognala, da je kak uslužbenec Lindbergha zapleten v zločin? Nobenega odgovora. Vprašanje: Ali je Col. Lindbergh dobil kako pismo od Japoncev? Nobenega odgovora. Vprašanje: Ali ste pripravljali vprašati Col. Lindbergha, če je tekom zadnjih treh mesecev imel govor, v katerem je napadel Japonce? Nobenega odgovora.

ALI SO BANDITI ZAHTEVALI KAKO DEFINITIVNO SVOTO ZA OTROKA? Nobenega odgovora. Vprašanje: Ali je policija dognala, da je kak uslužbenec Lindbergha zapleten v zločin? Nobenega odgovora. Vprašanje: Ali je Col. Lindbergh dobil kako pismo od Japoncev? Nobenega odgovora. Vprašanje: Ali ste pripravljali vprašati Col. Lindbergha, če je tekom zadnjih treh mesecev imel govor, v katerem je napadel Japonce? Nobenega odgovora.

ALI SO BANDITI ZAHTEVALI KAKO DEFINITIVNO SVOTO ZA OTROKA? Nobenega odgovora. Vprašanje: Ali je policija dognala, da je kak uslužbenec Lindbergha zapleten v zločin? Nobenega odgovora. Vprašanje: Ali je Col. Lindbergh dobil kako pismo od Japoncev? Nobenega odgovora. Vprašanje: Ali ste pripravljali vprašati Col. Lindbergha, če je tekom zadnjih treh mesecev imel govor, v katerem je napadel Japonce? Nobenega odgovora.

ALI SO BANDITI ZAHTEVALI KAKO DEFINITIVNO SVOTO ZA OTROKA? Nobenega odgovora. Vprašanje: Ali je policija dognala, da je kak uslužbenec Lindbergha zapleten v zločin? Nobenega odgovora. Vprašanje: Ali je Col. Lindbergh dobil kako pismo od Japoncev? Nobenega odgovora. Vprašanje: Ali ste pripravljali vprašati Col. Lindbergha, če je tekom zadnjih treh mesecev imel govor, v katerem je napadel Japonce? Nobenega odgovora.

ALI SO BANDITI ZAHTEVALI KAKO DEFINITIVNO SVOTO ZA OTROKA? Nobenega odgovora. Vprašanje: Ali je policija dognala, da je kak uslužbenec Lindbergha zapleten v zločin? Nobenega odgovora. Vprašanje: Ali je Col. Lindbergh dobil kako pismo od Japoncev? Nobenega odgovora. Vprašanje: Ali ste pripravljali vprašati Col. Lindbergha, če je tekom zadnjih treh mesecev imel govor, v katerem je napadel Japonce? Nobenega odgovora.

ALI SO BANDITI ZAHTEVALI KAKO DEFINITIVNO SVOTO ZA OTROKA? Nobenega odgovora. Vprašanje: Ali je policija dognala, da je kak uslužbenec Lindbergha zapleten v zločin? Nobenega odgovora. Vprašanje: Ali je Col. Lindbergh dobil kako pismo od Japoncev? Nobenega odgovora. Vprašanje: Ali ste pripravljali vprašati Col. Lindbergha, če je tekom zadnjih treh mesecev imel govor, v katerem je napadel Japonce? Nobenega odgovora.

ALI SO BANDITI ZAHTEVALI KAKO DEFINITIVNO SVOTO ZA OTROKA? Nobenega odgovora. Vprašanje: Ali je policija dognala, da je kak uslužbenec Lindbergha zapleten v zločin? Nobenega odgovora. Vprašanje: Ali je Col. Lindbergh dobil kako pismo od Japoncev? Nobenega odgovora. Vprašanje: Ali ste pripravljali vprašati Col. Lindbergha, če je tekom zadnjih treh mesecev imel govor, v katerem je napadel Japonce? Nobenega odgovora.</

MORSKI RAZBOJNIK

SPISAL

KAPITAN FREDERICK MARRYAT

IZ ANGLEŠČINE PREVEL J. M.

"To je moje," je odgovoril Francisco.

"Ali vas smem vprašati, kako je prišlo v vašo last?"

"To je edino, kar mi je ostalo od nekoga, ki ga ni več živimi. Ta knjiga je bila edina tolažba moje umorne matere in od tedaj je tudi moja. Dajte mi jo, morebiti bom potreboval sedaj njene pomoči še bolj, kakor sem jo kdaj poprej."

"Ali je bila vaša mati umorjena, kakor pravite?" je vprašal Edvard zelo ganjen.

"Da, povedal sem že to in ponavljam še enkrat."

Sodnik je zopet vstal in porotnikom še enkrat ponovil pričanje. Dasi očitno naklonjen Franciscu, je izjavil, da je vendarle dolžan opozoriti porotnike, da ima pričanje mlade gospiče mnogo olajševalnega za obtožena v sebi. Odločil se je torej, da ga priporoči po obsodi.

Njegovemu Veličanstvu v pomilostitev, da je pa njegovo življenje vendarle v nevarnosti, ker je bil udeležen pri mnogih dejanjih morskimi razbojnikovi. Nobenega dokaza ni, da ne bi bil nikdar in v nobenem primeru ravnal skupno z razbojniki, najsi se da misliti, da je pozneje obžaloval svoja prejšnja dejanja. Kakor se umeje samo ob sebi, je pričanje krmarja Hawkhursta popolnoma neveljavno in brez vrednosti. Uničiti se mora vsak vtis, ki ga je morda napravilo na škodo Franciscu. Na drugi strani pa je njegova neprijetna dolžnost pripomniti, da je bilo pričanje mlade španske gospiče neugodno zanj, ker je kazala na dobre odnose med tem mladim možem in razbojniškim kapitanom. Dasi je njemu (sodniku) samemu zelo pri srcu usoda obtoženčeva, mora vendar proti svoji volji opomniti porotnike, da pričanje v celoti nikakor ne zadostuje za popolno očiščenje. Zaraditega misli, da je dolžnost njih vseh glasovati za obsodbo, ker so vsi obtoženci krivi.

"Mylord," je dejal Edvard Templemore nekoliko sekund potem, ko je sodnik sedel, "ali mogoče, da bi vsebina tega zavoja, s katerega se še nisem drznil odpraviti pečata, pričala v prid jetniku? Ali ugovarjate morebiti, da se odpre ta zavoj, preden izreko porotniki svojo sodbo?"

"Prav nič," je dejal sodnik. "toda kaj mislite, da je v njem?"

"Vsebinsa tega zavoja," je dejal Francisco pri tej priložnosti, "so pisma razbojniškega kapitana. Izročil mi ga je, preden smo zapustili ladj, ter mi obenem rekel, da mi pisma povedo kaj več o mojih starih. Mylord, v svojem sedanjem položaju zahtevam ta zavoj nazaj ter ne dovoljujem, da bi se pisma prečitala v tej sodni dvorani. Ako že moram umreti sramotne smrti, naj mi bo dano, da vzamem s seboj tudi te skrivnosti, da ne bodo še moji sorodniki morali trpeti sramote."

"Ne, ne, dajte si svetovati!" je vzkliknil Edvard Templemore, jako razburjen: "v poročilu in pisavi kapitanovi, ki se lahko izpriča po glavnih pričah, je morebiti priznanje in potrdilo vsega, kar ste izjavili, ter bo tudi služilo za pričlo, ali ne, mylord?"

"Ako se dokaže, da je pisava res kapitanova, gotovo," je odgovoril sodnik; "posebno, ker je bila ta gospiča navzočna, ko mu je kapitan izročil zavoj, ter je čula njegove besede. Ali dovolite, da ga porabimo kot pričlo, mladi mož?"

"Ne, mylord," je odgovoril Francisco, "dokler se mi ne dovoli, da sam pregledam vsebino. Nikakor nečem, da se zve njih

vsebina, razen ako sem uverjen, da se me častno oprusti. Potem naj porotniki le izreko svojo sodbo."

Porotniki so odšli na posvet, v tem pa je stopil Edvard s Klaro k Franciscu ter ga naprosil dovolitve, da sme odpreti zavoj. Toda Francisco se ni vdal nitiu prošnjam. Naposled so se vrnili porotniki in njih načelnik je vstal, da prečita izrek porotnikov; splošno pričakovanje in napetost pa sta bili naravnost mučni.

"Mylord," je dejal načelnik porotnikov, "naš izrek se glasi —"

"Stojte, gospod," je vzkliknil Edvard Templemore ter z eno roko objel začudenega Franciscu, drugo pa iztegnil proti porotnikom in načelniku: "Stojte! Ne storite mu nič žalega! To je moj brat!"

"In moj rešitelj!" je vzkliknila Klara ter pokleknila na drugi strani pred Franciscu ter spoštljivo dvignila roke k njemu.

Ta novica je vplivala na občinstvo kakor strela iz jasnega neba. Načelnik porotnikov se je sesedel v svoj stol in sodnik in vsi v sodni dvorani so bili kar iz sebe od čudenja. Za smrtno tišino je nastopila splošna zmeda in sodnik je brez uspeha poskušal pomiriti poslušalce.

Edvard Templemore, Francisco in Klara so še vedno tvorili isto skupino in nikdar ni bilo videti lepše. In sedaj, ko sta stala skupaj, je vsakdo v dvorani zazpal močno podobnost v obrazih teh dveh mladih mož.

Barva Franciscovega obraza je bila nekoliko temnejša od Edvardovega, ker je izza mlala vedno živel v krajih tropičnega solnca, toda poteze so bile v obeh enake.

Precej časa je trajalo, preden se je sodniku posrečilo napraviti mir v sodni dvorani. Ko se je to zgodilo, sam ni vedel, kako naj bi nadaljeval.

"Mylord," je dejal Edvard Templemore, "jetnik je dovolil, da se zavoj odpre."

"Tako je," je rekel Francisco žalostno; "najsi prav malo pričakujem od tega. Oh! Sedaj imam vse, radi česar bi rad živel — sedaj, ko se začnem oprijemati življenja, sedaj čutim, kakor bi bilo izgubljeno vsako upanje! Dnevi čudežev so minuli in nič drugega ne more dokazati moje nedolžnosti kakor če bi se prikazal pravi kapitan iz groba."

"Vrača se iz groba, da izpriča tvojo nedolžnost, Francisco!" je dejal zamolkel glas, ki je osupnil vso sodno dvorano, najbolj pa Hawkhursta in jetnike. Še bolj pa jih je prevzela groza in strah, ko je stopala proti prostoru, odmenjenemu za priče, veličanska Kajnova postava.

Toda to ni bila več postava, kakor smo jo opisali v začetku naše povesti. Brade ni imel več in bil je zelo suh in bled in upal. Njegove globoko vdrti oči, upadla lica in kratak kašelj, ki mu je pretrgaval govor, je pričal, da so njegovi dnevi šteti.

"Mylord," je rekel Kajin ter se obrnil k sodniku, "jaz sem morski razbojnik Kajin ter sem bil kapitan 'Avengerja'. Sedaj sem še prost! Prostovoljno prihajam semkaj, da pričam o nedolžnosti tega mladeniča! Do sedaj še nisem imel vezi niti na roki, niti na nogi! Nisem še jetnik in obsodba se ne tiče mene. Zaraditega je v trenutku moje pričanje veljavno. Nihče v tej sodni dvorani me ne pozna razen onih, ki so ujeti in katerih pričanje ni veljavno. Zaraditega zahtevam, da me zaprišežete, in sicer zaraditega, da rešim življenje tega mladeniča."

Nenavadno svečano se je vr-

šila prisega.

"Mylord in gospodje porotniki; bil sem v sodni dvorani od začetka obravnave do sedaj, in izjavljam, da je vsaka beseda, ki jo je izpregovoril Francisco v svojo obrambo, popolnoma resnična. Čisto nedolžen je pri vseh plenih in umorih. Tudi oni zavoj bi izpričal to. Ker pa so v njem skrivnosti, o katerih sem želel, da jih ne bi zvedel nihče drug kakor Francisco sam, sem rajši stopil prostovoljno pred vas, kakor pa da bi se bile odprle pred mojimi očmi. Kako je spoznal ta mladi častnik, da je Francisco njegov brat, ne vem. Toda sin je Cecilije Templemore; torej je to resnica. Toda zavoj vam pojasni vse."

"Sedaj pa, gospodje, ko ste prejeli moje pričanje, sem zadovoljen. Stori sem eno dobroto, preden umrjem. Sedaj se vam podajam kot morski razbojnik in ničvredni morilec v roke pravice. Res je, moje življenje je skoraj končano — temu lopovu se imam zahvaliti za to. A rad prejmem smrt, kakršno zaslužim, za pokoro za toliko zločinov."

Kajin se je nato obrnil k Hawkhurstu, ki je stal blizu njega in bil še vedno na vso moč osupel. Ni se še zavedel prvega strahu ter je še vedno mislil, da je prihod Kajinov res kaj nadnaravnega.

"Lopov!" je zaklical Kajin ter zavpil Hawkhurstu skoro na ušesa, "dvakrat pasji lopov! Umreti moraš kakor pes, ne da bi se ti posrečila osveta! Fant je rešen in jaz sem še živ!"

"Ali res še živiš?" je dejal Hawkhurst ter se počasi zavedel iz svojega strahu.

"Da, še — še živim, s krvjo in z mesom; potiplji, lopov! Potiplji to roko, ter se prepričaj! Dostikrat si že prej čutil njeno moč," je nadaljeval Kajin posmehljivo. "Sedaj pa, mylord, končaj sem. Francisco, z Bogom! Ljubil sem te in ti dokazal svojo ljubezen. Zatorej ne sovraži mojega spomina ter mi odpusti — da, odpusti mi, ko me ne bo več," je rekel Kajin, ki je povzdignil oči. "Da, tamle je ona, Francisco — tamle je ona! In glej," je vzkliknil ter obe roki dvignil visoko nad glavo, "smeje se mi semkaj dol — da, Francisco, tvoja blažena mati se smeje ter odpušča —"

Ni dokončal stavka. Zakaj, ko je držal Kajin roke kvišku, je Hawkhurst za njegovim pasom zapazil nož. Kakor bi trenil, ga je izvlekel ter zasadel kapitanu v prsi.

Kajin se je zgrudil na tla in splošen nered je zopet nastal v sodni dvorani. Prijeli so Hawkhursta in vzdignili Kajina s tal. "Hvala ti, Hawkhurst," je dejal Kajin z umirajočim glasom, "še radi enega umora boš dajal odgovor. Rešil si me sramotne smrti na vešalih, na vešalih v tvoji družbi. Francisco, z Bogom!" in Kajin je globoko vzdihnil in izdihnil svojo dušo.

Tako je umrl kapitan morskimi razbojnikovi, ki je bil prelil toliko krvi v življenju in čigar smrt je bila posledica še enega umora. "Kri za kri!"

Njegovo truplo so odnesli iz

dvorane. Sedaj je le še preostajalo, da izreko porotniki svojo sodbo. Vse jetnike razen Franciscu so spoznali za krive. Francisco je odšel iz dvorane; spremljal ga je novo najdeni brat, spremljala pa tudi čestitke vseh, ki so se le mogli preriniti do njega.

OSEMNAJSTO POGAVJE

Konec

Nasha prva naloga je sedaj, da cenjenim čitateljem razložimo, kako je mogel Edvard Templemore domnevati in sklepati, da je Francisco, ki ga je bil malo prej imel za svojega tekmeča, njegov brat in kako se je mogel Kajin zopet prikazati.

Da izvrši povelje, je krenil Edvard Templemore na krov "Avengerja," in ko so njegovi ljudje zbirali dragocene stvari na ladji, je stopil v kabino, ki pa je bila deloma že pod vodo. Tu je pobral neko knjigo, ki je plavala blizu omare in ko jo je še pogledal natančneje, je spoznal, da je Sveto pismo.

Začuden, da je našel tako knjigo na krovu razbojniške ladje, jo je vzel s seboj. Ko se je vrnil na "Enterprise" ter jo pokazal Klari, jo je ta precej spoznala za lastnino Franciscu.

Knjiga je bila premočena od morske vode. Edvard je mehanično preobračal liste ter pogledal naslovni list, da vidi, ali je morebiti na njem zapisano kako ime. Toda ni ga bilo. Opazil pa je, da se je beli, k platnicam priplepljeni list odločil in da je na njem nekaj zapisanega. V sedanjem stanju ga je lahko po-

polnoma ločil od platnice, in moč-

no se je začudil, ko je čital na njem ime: "Cecilija Templemore" — ime svoje matere. Vsa povest mu je bila dobro znana, kako so namreč rešili njega in kako se je splošno mislilo, da sta mila njegova mati in brat izgubljeni. Lahko si mislimo, kako zelo je sedaj želel zvedeti, kako je prišlo to Sveto pismo Franciscu v roke. Niti sanjalo se mu

ni, da bi bil Francisco njegov brat — da je tako zelo v sorodu z njim, ko je še vedno mislil, da je morski razbojnik

(Dalje prihodnjic.)

Tom Mooney, znani delavski borilec, ki bo ta mesec pomiloščen, kot se je izjavil neki ugledni newyorški časopis.

Lewis Tibbets, zavarovalni agent iz St. Louisa, ki toži bivšega predsednika Zed. držav, Calvin Coolidgega za \$100,000, ker se je slabo izrazil, ko je govoril po radio, o zavarovalnih agentih.

RABLJENE PREPROGE

JAKO POCENI

Mre 6x8 do 9x12

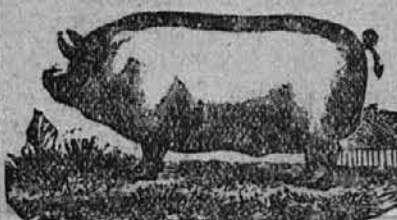
\$4.50 IN VEČ

Vprašajte za Mr. Peruška

15428 Waterloo Rd.

St. Clair-Collinwood kara do

E. 156th St.

Debeli prešči naravnost iz dežele

Vseh velikosti, živi ali osnazi, prečedani od mesta in jil pripeljeno kamor želite. Meso v kosih, šunk, plečeta, loins in vse druge stvari se dobe vsak terek in petek, koljeno v pone-deljek in četrtek. Pridite in izberite si sami.

H. F. HEINZ

Vine St., Stop 150

Willoughby, O.

Tel. Wickliffe 110-J-2

LED IN PREMOK

TOČNA POSTREŽBA

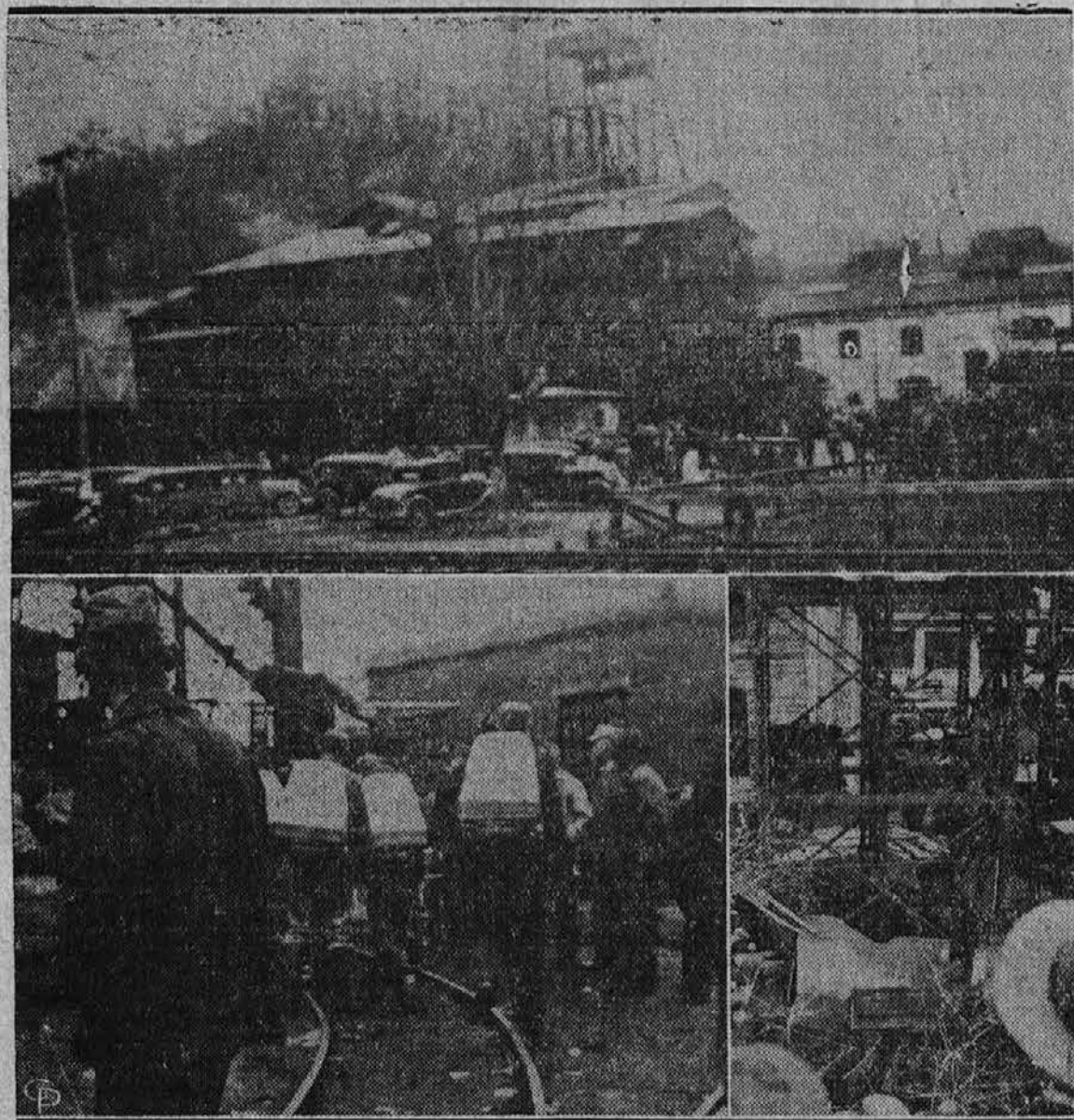
JOSEPH KEIN

SLOVENSKI RAZVAZATEL

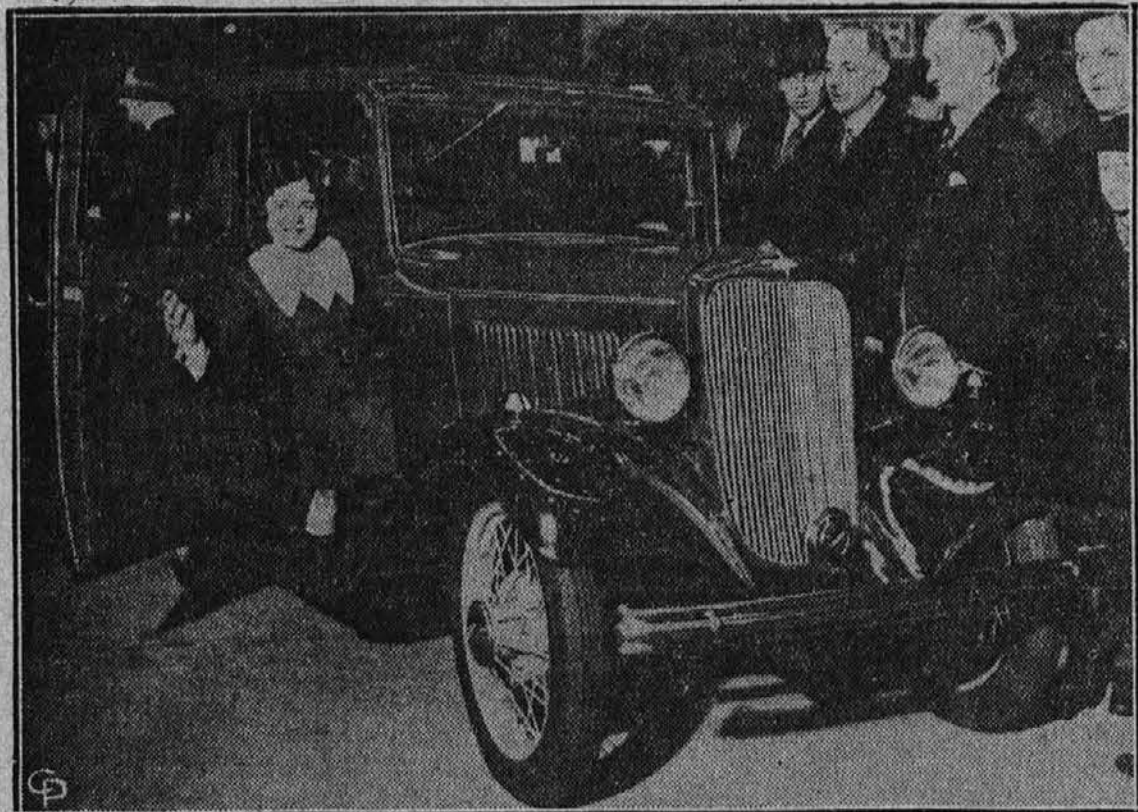
LEDU IN PREMOKU

1191 E. 167th St.

Pakličitel KENMORE 4381

V Pocahontas, Va., je nastala v premogorovu razstrelba, ko se je nahajalo pod zemljo 38 premogarjev, ki jih je zasulo. Reševalno moštvo je dobilo že precej trupel, toda še ne vseh. Nekatera trupla so bila tako ožgana, da se jih sploh ni mogla spoznati.

Na sliki vidite novi "baby Ford," ki je bil izdelan v Londonu. Kot pravijo, bo nekako tako izgledal novi Ford, ki pride te dni enkrat na try tudi v Ameriki.

KADAR POTREBUJETE POGREBNIKA

pri vas, bi morali dati prednost samo eni stvari, da je izvežban, vester in izkušen mož najboljši.

Naš zavod ima same izkušene moše.

Stroški se pa ravnajo po vaši želji.

A. Grdina & Sons

POGREBNI ZAVOD

Henderson 2088